

Brussel, 17 maart 1992

H.R.F./92/3

ADVIES VAN DE AFDELING
"FINANCIËLE INSTELLINGEN EN MARKTEN"
BETREFFENDE EEN ONTWERP VAN DEONTOLOGISCHE CODE
VOOR DE FINANCIËLE TUSSENPERSONEN

De Minister van Financiën heeft de Afdeling gevraagd een advies uit te brengen over het ontwerp van een deontologische code, opgesteld door een expertenwerkgroep onder het voorzitterschap van de Heer DUPLAT, Voorzitter van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen.

Wenselijkheid van een deontologische code

De Afdeling is de mening toegedaan dat een deontologische code kan bijdragen tot een betere reputatie en bijgevolg tot een betere ontwikkeling van de Brusselse financiële markt.

Zo'n deontologische code zou kaderen in een tendens die zowel in vele landen als internationaal kan worden vastgesteld, vermits een geheel van deontologische aanbevelingen werd opgesteld door de I.O.S.C.O. (International Organization of Securities Commissions).

In dezelfde context voorziet de ontwerprichtlijn aangaande de vrije verlening van beleggingsdiensten die door de Europese Commissie werd voorgelegd, expliciet dat de lidstaten voor de beleggingsdiensten deontologische codes moeten uitwerken op basis van de I.O.S.C.O.-principes.

De Afdeling wenst eveneens op te merken dat de deontologische codes in het buitenland zich meestal in een bijzonder kader situeren; weliswaar bestaan er wel bepaalde wetteksten die de laatste jaren, zoals in het Verenigd Koninkrijk, zelfs werden uitgebreid, maar ze zijn in het algemeen gebaseerd op een sectoriële benadering en een "minimalistische" visie, zodat de deontologische codes een natuurlijk verlengstuk van de wetgeving vormen.

Toch dient te worden opgemerkt dat, vergeleken met de andere sectoren, de Belgische financiële sector reeds sterk door allerhande wettelijke regels gereguleerd is. Bovendien wil de Afdeling, op basis van haar werkzaamheden en vooral van de hoorzittingen die zij geleid heeft, opmerken dat de beroepsverenigingen de voorkeur zouden geven aan een deontologische code gericht op specifieke produkten en/of markten, terwijl het ontwerp juist een meer algemene doelstelling heeft, namelijk de reglementering van het geheel van activiteiten en financiële beroepshandelaren. Deze verenigingen lijken nochtans bereid zich aan te sluiten bij een deontologische code met algemene principes zoals die door de opstellers van het ontwerp in het hoofdstuk "Niveau 1" worden voorgesteld, maar zij zien een probleem in de mate van publiciteit die aan die principes zou moeten gegeven worden.

Er mag dus geconcludeerd worden dat de uitwerking en de verspreiding van een deontologische code van aard zijn om de internationale bekendheid van de Brusselse markt te vestigen en in de opinie van de buitenlandse handelaren een bijkomend positief element zullen betekenen in de mate dat zij het bestaan van zo'n code in de grote internationale centra als normaal beschouwen.

Inhoud van de code

De Afdeling keurt de globale inhoud van het ontwerp van deontologische code goed. Ze suggereert evenwel een herziening van de formulering van de algemene principes ("Niveau 2" in het ontwerp), met name met betrekking tot de punten "1. Houding tegenover het cliënteel" en "4. Informatie" : ze meent dat de nadruk zou moeten gelegd worden op het feit dat de financiële tussenpersoon de plicht heeft zijn cliënt goed te documenteren teneinde de grootst mogelijke overeenstemming van de op de markt beschikbare produkten met de behoeften van de cliënt te verzekeren, zelfs indien de gecontacteerde tussenpersoon zelf niet over deze produkten beschikt.

Invoering en verspreiding van de code

De Afdeling is de mening toegedaan dat de uitwerking en de publicatie van zo'n code op een consensus moet berusten, zoniet zouden de doelstellingen ervan niet bereikt worden, temeer daar deze ten aanzien van de wetgeving een complementaire rol vervult en deze dus niet vervangt. Rekening gehouden met zowel de uiteenlopende belangen die aan het licht gekomen zijn als de overlegtraditie die de Belgische financiële wereld typeert, suggereert de Afdeling aan de Minister een werkwijze in twee fasen te volgen.

In een eerste fase zouden algemene principes, zoals voorgesteld in het ontwerp van de expertenwerkgroep in het hoofdstuk "Niveau 1", op ruime wijze worden verspreid, bijvoorbeeld in de vorm van een intentieverklaring tussen de Minister en alle betrokken sectoren. De Afdeling meent inderdaad dat de uitwerking van zo'n code enkel zin heeft indien de gebruikers van financiële diensten van het bestaan ervan op de hoogte zijn.

Vervolgens zouden, in samenwerking met de verschillende partijen, met name de beroepsverenigingen en de marktoverheden, per sector en/of per markt meer precieze en gedetailleerde principes worden uitgewerkt die daarna bijvoorbeeld onder de vorm van een omzendbrief door de marktoverheden zouden verspreid worden.

Tenslotte meent de Afdeling dat het aangewezen is dat de financiële tussenpersonen zich op individuele basis bij de door de respectieve marktoverheden geformuleerde aanbevelingen zouden aansluiten.

*

*   *

Een lid van de Afdeling dat tevens de expertenwerkgroep op hoog niveau heeft voorgezeten die het ontwerp van code heeft opgesteld, wenst over dit advies geen stelling te nemen.